

Skutki braku współpracy z organem pomocy społecznej

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: poniedziałek, 12, marzec 2018 10:23

Bernadeta Skóbel

Odśloni: 3885

Podstawę do odmowy przyznania świadczenia, uchylenia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej stanowi także brak współdziałania osoby lub rodziny z pracownikiem socjalnym lub asystentem rodziny, o którym mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w rozwiązywaniu trudnej sytuacji życiowej. Wyrok NSA z 27 lutego 2018 r. sygn. I OSK 2761/17.

Z ustalonego stanu faktycznego sprawy wynikało, że pracownik socjalny podejmował próby ustalenia ze skarżącym terminu przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego. W tym celu przesłał mu pisemne wezwanie, a także przybył do miejsca jej zamieszkania w asyście Policji. Wszystkie te działania nie przyniosły rezultatu, pomimo, że skarżący został pouczony o skutkach braku przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego.

Bierność postawy skarżącego wobec przeprowadzenia omawianego wywiadu, jako kluczowego materiału dowodowego dla oceny przyznania świadczeń z pomocy społecznej (zgodnie z art. 106 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej), prawidłowo zatem została oceniona przez organy orzekające i Sąd pierwszej instancji, jako brak zgody na przeprowadzenie tego wywiadu. O ile bowiem organy orzekające zobowiązane są do wnikliwego przeprowadzenia postępowania dowodowego, zgodnie z art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego, o tyle na osobie ubiegającej się o świadczenie z pomocy społecznej również spoczywa obowiązek umożliwienia organowi dokonania ustaleń faktycznych, zgodnie z art. 4, art. 106 ust. 4 i art. 107 ust. 1, 4a, 5 i 5b ustawy o pomocy społecznej, mających zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Brak zgody na przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego może przejawiać się nie tylko w jednoznacznym formułowaniu odmowy udziału w jego przeprowadzeniu, ale także w unikaniu ustalenia terminu jego przeprowadzenia, czy też uniemożliwiania pracownikowi socjalnemu bezpiecznego kontaktu ze stroną w jej miejscu zamieszkania, jak miało to miejsce w rozpatrywanej sprawie. W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego chybiony był też tym samym zawarty w skardze kasacyjnej pogląd, że uniemożliwienie przeprowadzenia wywiadu w asyście policyjnej nie jest równoznaczne z uniemożliwieniem przeprowadzenia wywiadu przez upoważnionego pracownika socjalnego.

Źródło: [CBOSA](#)